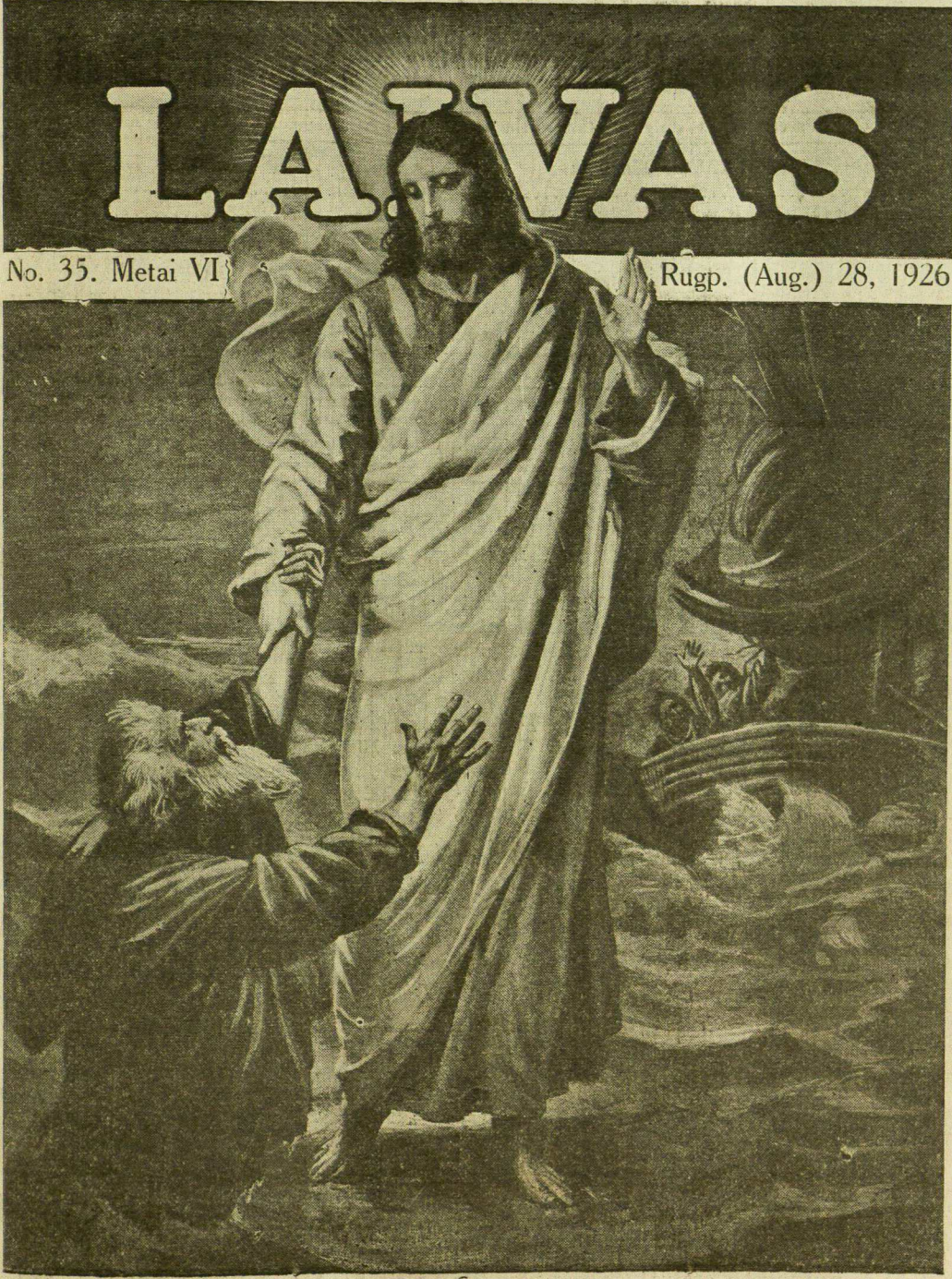

LAIVAS

No. 35. Metai VI

Rugp. (Aug.) 28, 1926

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

MAT. 6, 24-33.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Nėvienas negali tarnauti dviem
valdovam; nes arba jis vieno nekęs ir
mylės kitą, arba vieno laikysis ir nie-
kins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir
Mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebu-
kite bailiai susirupinę savo gyvybe, ką
valgysite, nė savo kunu, kuo vilkėsite. Ar gi gy-
vybė ne svarbesnė už valgį ir kunas už drabužį?
Žvilgtėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja,
nė pjauna nei į kluonus nekrauna; ir jūsų dan-
giškasis Tėvas juos maitina. Argi jus ne daug
daugiau verti kaip jie?

Kasgi jūsų gali savo rūpesniu padidinti savo
ugį vienu mastu? Ir kam jus labiau rūpinatės dra-
bužių? Žiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos
nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums,
kad ir Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo taip
apsivilkęs, kaip viena jų. Taigi, jei Dievas taip
apveika lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj me-
tama į krosnį, kaip gi labiau jus žmonės menko
tikėjimo? Nebukite tat bailiai susirupinę ir nesak-
ykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsi-
dengsime? Nes visų tų dalykų labai ieško pago-

Lekcija.

GAL. 5, 16-24.

BROLIAI, aš sakau: Elgkitės vadovau-
jant dvasiai, ir jus nevykinsite kuno
geidulių. Nes kunas geidžia prieš dva-
siai, dvasia gi prieš kuną; nes tuodu
yra kits kitam priešingu, kad nedarytu-
mėte visa ko tik norite. O jei jus esate
dvasios vedami, jus ne esate po įstaty-
mu. Kuno darbai yra matomi; jie yra: paleistu-
vystė, susitepimas, begėdystė, pasileidimas, stabų
garbinimas, žavėjimai, neprietelystės, barniai, pa-
vydai, rustybės, vaidai, nesutikimai, atskalos, ne-
apykantos, žmogžudystės; girtuckliavimai, apsir-
jimai ir į tuos panasus dalykai. Kaip aš jums ank-
sčiau sakiau, taip vėl iš anksto sakau: Kurie tai
daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vai-
sių yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas,
malonumas, gerumas, romumas, meilumas; ištiki-
mybė; kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš
tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie
prikalė ant kryžiaus savo kuną draug su ydomis
ir geiduliais.

nys. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia.
Taigi, ieškokite visųpirma Dievo karalystės ir jos
teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

KANADA. — Šiomis dienomis Ottawa
apielinkėje įvyko didelės iškilmės. Buvo nau-
jojo tilto pašventimas. Tiltas yra 550 pėdų
ilgio ir nepaprastai gražus. Iškilmės prasidėjo
bažnyčioje šv. Mišiomis, buvo pasakytas tai iš-

kilmei atatinkamas pamokslas ir paskui įvyko
tilto pašventimas. Pasibaigus pašventimui, dau-
gelis įžymių Kanados vldininkų toje pačioje
vietoje sakė prakalbas; kalbėtojų tarpe buvo ir
protestantų.

Abelnoji Intencija

Padidėjimas Pamaldumo Prie Šv. Sakramento.

Malda nėra taip lengvas daiktas, kaip nekuriems atrodo. Da sunkesnis yra pamaldumas, arba turėjimas nuolatinių maldos dvasią.

Gerai melstis — reiškia tvirtai tikėti ir karštai mylėti.

Keno silpnas tikėjimas ir menka meilė, to menka ir malda.

Esybė, į kurią mes meldžiamės, mums nematoma, jausmais nepatiriama ir net protu ne pilnai perprantama; taigi čia gali gelbėti tik tikėjimas.

Tikėjimo mokslas mums duoda geresnį, aiškesnį pažinimą tos Esybės, prie kurios mes meldžiamės, Kurią mes garbiname.

Taigi suprantama, kaip yra svarbu geriau, plačiau pažinti tikėjimo mokslas, studijuojant katekizmas ir klausant pamokslų.

O meilė? Ar ji trauks prie to, ko ji, nežino? Ne. Tat ir tuo žvilgsniu, kad meilė mums gelbėtų maldoje ir reikalingas geresnis supratimas Aukščiausios Esybės.

—o—

Pamaldumas prie Švenčiausio Sakramento reikalingas supratimo apie tą sakramentą.

Kaip pasaulyje viskas sukasi ir bėga apie saulę, taip tikėjimo pasaulyje, katalikų Bažnyčioje, viskas sukasi apie savąją saulę, Šv. Sakramentą.

Mišios, Komunija, palaiminimas su Švenčiausiu, altorius, kuriame laikomas

Švenčiausias, šviesa visuomet ir nuolat palaikoma prieš Šv. Sakramentą, visa tai kalba apie Jo didybę ir reikšmę kat. Bažnyčioje.

Gerai katalikai tuo pamaldumu prie Šv. Sakramento visuomet buvo gaivunami.

Štai paimekite kad ir šią šalį. Vos spėjo ją atrasti ir iširti, tuojaus nuo pradžių garbei to Šv. Sakramento atsirado miestai ir vietos Jo vardu pavadintos. Vakaruose yra Sakramento, Pietuose Corpus Christi (Kristaus Kunas), Rytuose Šv. Sakramento ežeras, dabar Lake George, Illinois ir Nebraskoje yra Sacramento.

Vėliaus, kur tik susitelkė katalikų burelis, tuojaus kvietė kunigą, kad turėtų mišias ir Šv. Sakramentą.

Taip augo parapijos, vyskupijos. Taip dygo koplyčios, bažnyčios, katedros ir vis platesnės ir platesnės katalikų organizacijos ir mūsų dienose tai prieš jo nepaprastai aukšto laipsnio.

Garbinimas Šv. Sakramento augo ir auga visur, bet ypatingiausiu būdu jis pasireiškė šiomet Chicagoje per Eucharistinį Kongresą. Ne tik dievoti katalikai reiškė čia pagarbą, bet ir ne katalikai, žydai ir protestonai.

Pryčeriai, pastoriai, rabinai ir kitoki dvasininkai su pagarba visur atsiliepė apie katalikų dievotumą ir Šv. Sakramento garbinimą.

Katalikų šiūmetinis eucharistinis

judėjimas Amerikoje atsiliepė ir visame pasaulyje. Ypač gražiai pasirodė katalikiškoji Lietuva, o ypatingai josios katalikiškoji jaunuomenė. Ji darė pas save tautinius eucharistinius suvažiavimus. Tukstančiai jaunuolių ėjo bendrai prie šv. Komunijos ir didino tą milijoninę minią, kuri pirmąją Kongreso dieną, Chicagoje priėmė šv. Komuniją.

Pakilo tuomet visur pamaldumas prie Šv. Sakramento.

Šventasis Tėvas, Bažnyčios Galva mūsų dvasinis Vadas, Pijus XI, nenorėtų, kad pamaldumas prie Šv. Sakramento, taip smarkiai pakilęs prieš ir per Eucharistinį Kongresą Chicagoje, vėl mažėtų. Todėl jis Apaštalytės Maldos nariams skiria rugsėjo mėnesiui intenciją melstis, **kad pamaldumas prie Šv. Sakramento augtų**. Jis trokšta, kad pamaldumas viešpatautų ne tik pamaldžiųjų katalikų širdyse, bet kad jis pagautų ir daug atšalėlių, kurie apleidžia mišių klausymą šventomis dienomis ir yra atšalę nuo kitokio visokio pamaldumo prie Šv. Sakramento.

Kuomet šešioliktame šimtetyje iškilo dalinai religinė, dalinai politinė revoliucija prieš Bažnyčios aukščiausiąją Valdžią, tuomet aštriau ginklai buvo atkreipti į Mišias ir Šv. Sakramentą. Tų revoliucionierių tikslas buvo panaikinti visiškai Šv. Sakramento buvimą. Daugelyje viešpatijų buvo po mirties bausme uždrausta laikyti mišias, turėti bažnyčiose Šv. Sakramentą ir nešti jį ligoniams.

Tai buvo pasikesinimas ant pačios

kat. Bažnyčios gyvybės. Atimk iš kat. Bažnyčios Šv. Sakramentą, mišias ir kas belieka? Likty tik kunas be sielos, be gyvybės. Nebuty, kas trauktų žmogaus širdį į bažnyčią, nebutų, kas nuolatatos naujintų atpirkimo darbą, atliktą ant Kalvarijos Kalno.

Taip įvyko su visomis protestonų atskalomis. Jie prašalina mišias, Šv. Sakramentą ir nuėjo į tikrąją bedievybę. Jų kirkės pustuštės. Jie skundžiasi savo religijos tuštumu.

Anglijoje skaitlingos atskalos pradėjo pamėgdžioti katalikus — ėmė vartoti nors panašias apeigas. Bet tai mažai gelbsti. Todėl labai daug anglikonų priima katalikų tikėjimą, labai daug rimtai mąsto apie susivienijimą su kat. Bažnyčia.

—————o—————
Taigi Mišios ir Šv. Sakramentas yra katalikų gyvybės ir stiprybės versmė.

Norint nugalėti mūsų laikų Bažnyčios ir tikybos priešus, reikia mums katalikams su didžiausiu uolumu klausyti mišių šventą dieną butinai, šiokią dieną kaip tik kam galima.

Toliaus, kiekvienas katalikas turi rūpintis kaip galima tankiau priimti Šv. Komuniją, neapleisti palaiminimo su Šven. Sakramentu ir kitokių pamaldų prie švenč. Sakramento.

Šiuo žvilgsniu Apaštalytės Maldos nariai visiems turi vadovauti savo gražiu pavyzdžiu. Jie prašomi melstis, kad visų tikinčiųjų mintys ir širdys pakryptų prie Jėzaus Šv. Sakramente. Jis turi tapti visų širdžių karaliumi, kad visur

pasaulyje užviešpatautų šventoji ramybė.

—o—

Pamaldumas reikalauja iš žmogaus pusės šiokio ar tokio pasiaukojimo. Bet pasiaukojimas dėl Šv. Sakramento, kuris eina sykiu su pamaldumu, teikia ne skausmų, bet džiaugsmų. Toks pamaldumas pelno daug Dievo malonių, da-

ro sąžinę jautresnę, žmoguje auklėja švelnesnius ir kilnesnius jausmus.

Juk per Šv. Sakramentą tikintis žmogus vis labiau ir labiau susiartina, susigyvena su prakilniausiu iš žmonių, nes su Dievu-Žmogumi.

Tat, teauga ir didėja pamaldumas prie Švenčiausio Sakramento. V. K.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Kas nėra be žalos penktadienyje, tai Bažnyčios įstatų paniekimas; to nėra kitose dienose. Tai pasididžiavimas prieš teisėtus įsakymus tų ganytojų, kurių mes privalome klausyti kaip Kristaus vietininkų, kuriuos Jis pasiuntė: "Eikite, Aš jus siunčiu. Kas jūsų klauso, manęs klauso; kas jūsų nekenčia, manęs nekenčia."

Čia nėra klausymo apie ypatingą valgį ar dieną ar skonį; bet apie nuodėmę dėl įstatų nepaklausymo, kurie yra kartu su įsakymu ir lengvai išpildomi.

Toliau, šalia bendro ir pamatinio motivo pildyti visus Bažnyčios įstatus, mes galime taipogi parodyti, kad tie įstatai nėra aklaai arba saivaliai padaryti; jie yra pamatuoti tvirtomis ir svarbionis priežastimis.

Tat, pasninkų įsakymas, kuris atskartoja kas savaitė, yra paskirtas be perstojojimo priminti krikščioniui jo Išganytojo kančią ir mirtį, lygiai ir reikalingumą daryti atgaila už savo nuodė-

mes. Tai yra vieša krikščionių atgaila.

Tik tamsuolis ir apsileidęs katalikas tegali rasti tą įsakymą žalingu ir nereikalingu. Stebėtina gi kaip vaisingas praktikoje ir išganingas yra tas paprastas pasninko įsakymo pildymas, nuolat palaikęs žmogaus sielą tikybės šventoje įtekmėje.

Bažnyčios įsakymai, nors duoti po nuodėmės bausme, yra toli gražu ne vergija. Bažnyčia yra Motina, ne aštri pamotė. Pakanka, kad svarbi ir teisėta priežastis paliuosuotų žmogų nuo pasninkų. Tame atvejuje Bažnyčia pagci-dauja padaryti gera, ne bloga; nori padėti tamstai atlyginti už nuodėmę, bet nesusarginti tamstą. Liga, silpnybė, nuolatinio sunkaus darbo varginimas ir didelis neturtas labai sunku įgauti pasninku; tokios priežastys palitosucija žmogų nuo to įsakymo.

Norint išvengti klaidų yra geriau pasitarti iš anksto su klebonu ar nuodėmklausiu, kurie yra tikrieji įsakymų aiškintojai.

Tas pildymas, kuris rišasi su visais Bažnyčios įstatais, parodo kaip išmintinga ir lengva yra valdyba, kuri juos skelbia. Tat, gerbkime tą autoritetą iš visos širdies. Tegul siaurapročiai katalikai, kurie nieko nežino apie tai, juokias ir kvatoja, kuomet mes pildome be žodžio įsakymus taip lengvus, taip išmintingus ir taip naudingus mūsų siejoms.

XXXIII.

Dievui nereikia mano poterių. Jis žino mano reikalus be mano bambėjimų.

ATSAKYMAS. Be abejo Jis juos žino. Tamsta labai klystumėi ir prasižengtumei, jei šita mintimi vaduodamasis apleistumei poterių.

Dievui nereikia tamstos poterių, tiesa. Tamstos poteriai ir pagarba nei kiek nemaino Jo amžinosios laimės. Jis gi reikalauja nuo tamstos tos pagarbos, tų dėkojimų, tų poterių delto, kad tamsta esi Jo kurinys, ir Jo vaikas; Jam esi visa tai kaltas.

Tamstos mintys, kurių Jis yra šaltinis, Jam priklauso. Jis nori, kad tamsta jas Jam grąžintumei; ir tos širdies meilė, kurios Jis yra autorius, Jam priklauso ir Jis nori, kad Jam ją sugrąžintumei.

Dievas žino visus tamstos reikalus. Tai tikra tiesa. Nesupažindinti Jį tamsta išdėstai Jam savo reikalus, bet kad nepamirštumei savo pamatinės ir visotinos silpnybės — kad nieko negali be Jo pagalbos; kad nuolat prisimintumei kam tamsta priklausai.

Tai del tamstos naudos Jis liepė

melstis, ne del savo. Jis nori, kad tamsta melstumės:

1) Nes yra tinkama ir gera garbinti savo Dievą,

2) mąstyti apie tą Esybę, Kuri mąsto apie tamstą;

3) mylėti Jį, Kurs yra didžiausia gerybe ir tamstos brangiausias geradaris;

4) ir galop, kad yra gera, naudinga ir butina tamstai melstis.

Kas gali buti prakilniau, kas paprasčiau, lengviau kaip malda?

Štai ką Maironis sako apie maldos brangybę;

Kad širdį tau skausmas kaip peiliais suspaus,

Kad žmonės pabėgs ir tavęs neužstos
Pakelk tada širdį nuo žemės aukščiau
O bus tau kentėti, sopėti lengviau.

Ei, begk prie galingos maldos,
Ramiau tau krutinė vaitos!

—————
Kaip balsimas sopulį kuno ramina,
Ir ugnį gesina ir gydo žaizdas,
Taip alpstančią širdį malda atgaivina
Ir gydo kančias paslapčiausias visas.
Bet vienas jos galę supras
— Kas kruviną širdį marina.

Tai prakilniausias žmogaus darbas šiame pasaulyje. Malda paaukština, pakelia ir padaro visus mūsų darbus vertus protingos esybės.

Tai žmogaus mintys, įtemptos į kilniausią esybę — Dievą.

Tai širdis, susiliejęanti su neišmatuojamosios gerybės, begalinės tobulybės, besaikinės meilės Dievu, Kurs tegali tai pilnai patenkinti.

Tai kudikis, kalbąs su savo myliu-
muoju Tėvu.

Tai prietelis, paprastai šnekąs su
savo draugu.

Tai sugrįžęs paklydėlis, nuošird-
žiai dėkojąs savo Išganytojui; silpnas
liguistas nusidėjėlis, meldžiąs savo Die-
vo pasigailėjimo, Kurs yra pasakęs:
"Aš neatmesiu niekuomet to, kas ateis
pas Mane".

Malda yra mūsų paguoda visuose
mūsų varguose. Tai mūsų vidujinės lai-
mės turtas, kurio niekas negali nuo mu-
sų atimti, nes malda yra mumyse —
tai mes patys. Aš tai sakau delto, kad
mes patys mąstome ir mylime Dievą.

Tas pat su malda kaip ir su Dievo
meile. Tai dalykas taip malonus ir pa-
guodus, kad Dievas, uždėdamas tą prie-
dermę ant mūsų, teliepė mums būti lai-
mingais.

Tat, mūsų Viešpats Jėzus Kristus,
atėjęs pasaulin padaryti mus laimin-
gus, padarydamas mus gerais, nieko
nepataria taip, kaip malda. "Nuolat
melskitės", Jis sako, "ir nenuilskite",
tai yra — pripraskite mąstyti apie Die-
vą ir mylėkite Jį virš visa. Malda yra
pats krikščioniškojo gyvenimo pama-
tas.

Melskis karštai; ne vien su lupom-
mis bet ir širdimi. Buk ištikimas atiduo-
ti Dievui savo suniškąją garbę dienos
pradžioje ir pabaigoje. Melskis savo
varguose, melskis pavojuose, melskis
paguodose; melskis nusidėjęs gauti at-
leidimo; melskis visuose savo gyvenimo
svarbiausiose padėtyse.

Maišyk savo kasdieniniuose dar-

buose maldą. Taip veikiant, niekas ne-
pasilieka mažu pas Dievą; niekas ne-
žusta del dangaus. Tamsta busi geras
ir doras, jei nuolat kreipsies prie mal-
dos. Tamstos širdis bus rami. Šio gy-
venimo varguose tamsta jausi vidujinę
ramybę, kuri palengvina jų kartybę.
Kuomet gi tamstos bandos valanda iš-
muš, rinksi šimteriopus savo ištikimy-
bės vaisius.

XXXIV.

**Aš meldžiu ir negaunu, ko prašau.
Aš teaikvoju savo laiką.**

ATSAKYMAS. Ar šv. Monika, šv.
Augustino motina, aikvojo savo laiką,
kai per šešiolika metų meldėsi ir, pa-
laukus kantrybėje, apturėjo nuo Dievo
ko ji prašė, kad jos sunus sugrįžtų prie
Dievo?

Ar šv. Pranciškus Salizietis aikvo-
jo savo laiką, kai darbavosi per 22 me-
tu įgyti širdies švelnumo?

Ištvermė yra viena maldos svar-
biausia ypatybė.

Nenuilskime maldoje. Dievas kar-
tais pasirodo kurčias, kad mes kreip-
tumės prie Jo karščiau ir dažniau. Jis
rodos slepias nuo mūsų, kad mes aiš-
kiau pažintume Jo nebuvimą ir geriau
įvertintume Jo buvimo švelnumą.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Nuo kudikystės iki šešiolikos metų jis buvo auklėjamas tėvų doroje ir pagarboje.

Niekuomet jie neturėjo perdaug turto ir stalas nebudavo per gausiai apkrautas. Vaikų buvo daug. Bet dėl ištveringo darbštumo niekuomet duonos nepritruko.

Kuomet Pranas pats galėjo užsidirbti sau duoną, jis tapo vežėju.

Vargingas tai buvo gyvenimas. Ilgos kelionės ir kentėjimai nuo vėjų ir lietaus. Kasdieniai darbai, reikalas pelnyti sau pragyvenimą jam liepė užmiršti atsilsį ir šventadienių laikymą. Palengva jis užmiršo ir patį Dievą.

Nežiurint to visko, Pranas pasiliko teisingas. Jis vedė gerą moterį, kuri išmeldė jam atsivertimą prie Dievo. Jo užsiėmimas jį skyrė nuo šeimyninio gyvenimo: dažniausia jis buvo ne namieje. Tik retai kada ir tik trumpas valandas jis gaudavo praleisti prie savo šeimos židinio.

Dievas jį apdovanojo vaikeliais, bet beveik visus tuojaus ir atsiėmė pas save. Likusiųjų vienas vaikas, augdamas be tėvo priežiūros, nuklydo nuo tikrojo kelio... Jo duktė kiek vėliau apdovanojo jį maža dukrele. Bet ši buvo jo tikras džiaugsmas jo vėlesniame amžiuje.

—o—

Tokio sunkaus, pilno rūpesčių, ilgi metai darbo pakirto jo sveikatą. Jis jį metė ir pasiliko dażytojas (tepliorius).

Dabar atsimainė jo gyvenimas. Jis

pradėjo atsigriebti kasdien šiltas maitas pietums ir vakarienei pas save namieje, geras atsilsys ir tinkamam laike ir maloni draugija jo moters ir mažytės Marytės išganingai veikė į jį.

Jis išmoko vertinti savo moters kilnias dorybes, tik deje, nesusiprato dar jų sekti.

Aplankė juos aukštos kilmės ponija. Jos prielankumas, prastumas ir nuo širdumas be jokio nudavimo visus patraukė ir jų nevaržė.

Atsargi nepažįstamoji, uoli pašventinto Jėzaus Širdžiai remėja, pamatė šioje šeimoje daug gerų ypatybių, buvo pagauta jų atvirumu ir nuoširdumu, su kokiu ją prašė vėl tuojaus atsilankyti. Ji tuomi pasinaudojo. Ji patraukė prie savęs Marytę ir pasakojo labai jaudinančias istorijas apie apgyvendinimą Jėzaus Širdies pas neturtėlius arba apie intronizavimą.

Vieną dieną net ji pasidrašinus prasitarė: “Ar negalėtų Jėzaus Širdis įžengti čionai? Tai būtų užtikrinimas, kad jus visuomet pasiliksime ištikimi savo tikėjimo priedermėms ir ėmimui šv. Komunijos kas pirmas mėnesio sekmdienis”.

Dora moteris tuojaus su tuomi sutiko. Gi vyras daugiau nesirodė, jai atsilankant. Bet tai uoliai poniai kaip tik jis ir rūpėjo.

—o—

Prieš Velykas tame mieste buvo laikomos misijos. Pamokslininkas kvietė uoliausius tarp tikinčiųjų atvesti iš-

ganytojui nors vieną suklydusią sielą. Ponia padarė pasirūšimą atvesti tą tepliorių.

Ji padarė sutartį Prano moterimi, kad ji padėtų rasti jos vyrą namieje. Rado. Ji kalbėjo su juo apie daug dalykų, bet daugiausia apie mūsų Išganytoją.

Didžiojoje seredoje uolioji apaštalė tiesiog prispyrė užkietėjėlį prie sienos: "Pranai! jau trys metai kaip tavo intencija meldžiuosi ir įprašiau, kad kiti melstųsi už tave. Jau laikas, kad pasirodytų to viso vaisiai. Neesi jau tiek sugedęs, kad toliaus gyventum, neatsižvelgdamas į Dievą ir Jo įsakymus".

Gerumas pelnė pasitikėjimą. Ledai tapo pralaužti. Šviesi ir protinga apaštalė sumaniai išaiškino visus užmetimus, kokius vargšas Pranas jai pasakė. Kada ji pradėjo kalbėti apie Jėzaus Kristaus gailėstingumą, apie nekaltos sielos skaistumą, vargšas tepliorius neišlaikė: pakilo su ašaromis akyse ir prižadėjo pasitaisyti.

Didžioje Subatoje Pranas baigė savo darbą anksčiau kaip visada, kad turėtų laiko nueiti išpažinties. Jis sugrįžo jau gana vėlai namo, kur jo laukė susirupinę.

Jis sugrįžo su tokiu nušvitusiu ir linksmu veidu, kad vos peržengė slenkestį, mažutė Marytė sušuko: o tėvuk! koks tu esi gražus! plaukai nukirpti, usai suglostyti."

— Taip, atsakė Pranas, bet kad tu žinotum kaip mano sąžinė ir siela yra graži.

Ai kokis džiaugsmas buvo jo moteriai, kada ji sužinojo visa, kas įvyko.

Velykų dienoje visi trys jis, moteris ir mergelė ėjo kartu prie šv. Komunijos su vienodu jausmu — meilės ir dekingumo.

Tai buvo keturiasdešimts vienas metas, kaip Pranas buvo ėmęs šv. Komuniją.

Uolioji poniutė tuojaus atėjo jį pasveikinti: "Na kaip, Pranai, kaip dabar jautiesi"? — tarė ji. Niekuomet, poniute, nesijaučiau taip laimingas, kaip šiandien; ir aš noriu, kad intronizacija įvyktų kuogreičiausia".

— o —

Ponia perprašinėjo kunigą, kuris turėjo atlikti intronizacijos apeigas, kad jam teks atsilankyti į tokį menką, prastą namelį, kad prastesnį už Betliejaus.

Bet kokia buvo jų nuostaba, kuomet rado kitaip. Pranas nepasigailėjo savo turto, o ypač savo talento įrengti tinkamą Naujam Svečiui namelį.

Per apeigas to žmogaus širdis plakė garsiai dėl meilės, džiaugsmo ir nuoširdumo, kad jis gali atsisteisti nors šiuo tuo tai širdžiai, kurią buvo taip ilgą laiką užmiršęs.

Kuomet kunigas ištiesė didelį, gražų diplomą, Pranas, kuris jau buvo pamiršęs rašyti, padėjo didelį kryžių po kunigo, moters ir mergaitės vardais.

Dabar kunigas paėmė kietą darbininko ranką ir tarė:

"Pranai! Musų Viešpats yra tavo karalius, o tikriau tavo prietelius ant visados, ar ne?"

"Taip... ant visados". "Teviešpatauja švenčiausioji Jėzaus Širdis krikščioniškose šeimose."

V. K.

Tretininkų Žinios.

Kas jame esą gero, tai turi būti priskaitoma Dievo gerumui ir gailėstingumui.

Bė to, jis dėjo visas pastangas paslėpti visus Dievo pažymėjimus, kad išvengtų žmonių pagarbos. Labiausia jis slėpė penkias žaizdas, kuriomis jį Jėzus Kristus apdovanojo.

Jei kartais atsitikdavo, kad kas nors jį girdavo viešai ir ypatingu budu, jis ne tik tikėdavo ir sakydavo, kad to nėra vertas, bet jis dideliai nuliūdavo, dusaudavo ir tvirtindavo, kad jis esąs paniekos vertas.

Del tos pačios priežasties jis gynėsi priimti Kunigystės sakramentą.

Taigi ant šio nusižeminimo pamato jis troško pastatyti Mažųjų Brolių Ordeną. Apie tai jis nuolat kalbėjo. Jis parodė kaip didžios išminties ženklas yra nesigirti net savo dorybėmis ir dangaus dovanomis.

Jis su didžiu atsidėjimu rūpinosi nukreipti nuo savųjų visa tai, kas jiems duotų progos keltis puikybėn, ieškoti tuscios garbės.

Ypatingą išpėjimą jis davė savo laiškuose pamokslininkams, vienuolinių namų ir provincijų vyresniesiems ir menininkams.

Imtų per daug laiko ir vietos visa ką iš šv. Pranciškaus gyvenimo perkratinėti. Prisiimsime ypatingai tik jo nusižeminimą, kuris kaip ypatinga žymė palikta tam Ordenui: "Jis norėjo kad jo Broliai būtų vadinami *Mažaisiais*, Ordeno vyresniejie Tarnais, kaip tai pabrėžta Evangelijoje. Jo noras buvo, kad pats jo pasekėjų vardas skelbtų nusižeminimą ir mokytų visus Kristaus nusižeminimo."

Aukščiau matėme, kaip Serafiškasis vyras, remdamasis pilnutinio neturto supratimu taip save padarė mažą ir pasižeminusį, jog net budamas visų įkurtųjų vienuolių viršininkas, — vis kurio nors vieno arba, tikriau sakant, veik visų kaip kudikis klausydavo; nes kas ne atsižada savęs ir savo valios, apie tą negalima pasakyti, jog jis nuo visako yra atsiskęs arba gali nusižeminusiu pasidaryti. Taigi mus šventasis valios laisvę, tą brangiausią visų žmogaus prigimčiai Sutvėrėjo suteiktųjų dovanų, padaręs paklusnumo įžadą, visa sudėjo į Jėzaus Kristaus vietininko rankas. Ir kaipgi ne-

protingai daro ir kaip pasidaro tolimi tikram Asiziečio supratimui visi tie, kurie tarnaudami savo išmislams ir klaidoms, sugalvoja ir įsivaizduoja kaž kokį pranciškų, kurs — įsivaizdinęs nepakesdavęs bažnytinės drausmės, visai nesirupindavęs tikėjimo mokslu arba netgi būves pranokėjęs ir skelbėjas žinomųjų klaidingų laisvių, kurios, prasidėjus naujiesiems laikams pradėjo išdidžiai žengti ir tiek daug inčė neramumo į Bažnyčią ir valstybes. Tegu šis didžiojo Karaliaus Skelbėjas savo nuostabiais pavyzdžiais pamoko visus katalikus ir nekatalikus, kokiais ankštais ryšiais buvo surišęs su bažnyčios jerarchija, su Apaštališkuoju Sostu ir Kristaus mokslu. Nes, kiek yra žinoma iš anų laikų patikimiausių rašytų dokumentų, "gerbė kunigus ir nepaprastai brangino ir mylėjo visus bažnytinės jerarchijos laipsnius." (Th. a. Cel. Leg. In. 62). Tas pats katalikiškasis ir apaštališkasis vyras savo pamokymuose ypatingu budu pabrėždavo, kad Romos Bažnyčios tikėjimas nepajudinamai būtų saugojamas ir kad del kilnumo Viešpaties Sakramento, kuris įvyksta kunigams pasitarnaujant, kunigija būtų ypatingai gerbiama. Taip pat mokė, kad ir Dieviškojo Įstatymo mokytojai ir visi bažnytiniai laipsniai yra verti didžiausios pagarbos" (Julian. a Spira. Vita. S. Fr. n 28).

Visa ko jis mokė liaudį iš sakyklos, ypatingu atsidėjimu įkalbinėdavo ir savo broliams, kuriems net gi savo testamente ir jau gulėdamas mirties patalė priminė, kad bažnyčios viršininkų ir dvasiškių, kada jis eina savo šventą tarnybą, kukliai klausytų ir su jais palaikytų tokius santykius, kokius palaiko taikos sunus, ir kas šiuo atveju svarbiausia, kad Serafiškasis Patrijarkas, kaip tik sudėjo ir surašė savo Ordeno įstatus, netrukdamas atvyko su vienuolika mokinių į Inocentą III ir atidavė juos patvirtinti. O amžinosios atminties Popiežius neturtingo ir nusižeminusio žmogaus žodžių ir išvaizdos sujaudintas, o taip pat Šventosios Dvasios įkvėptas, meiliausiai jį apkabino ir savo apaštališkąja ordenybe davė teisės skelbti atgailą. Istorijos liudijimu šiuos įstatus šiek tiek pakeistus, Pranciškaus prašo-

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

PORTUGALIJA. — Prieš pora dešimčių metų Portugalijoje įvyko politinė perversmė — iš karalijos buvo padaryta respublika. Toji perversmė labai palietė ir tikybą, kurios priešai skelbė, kad nepraeis nė dviejų gentkarčių kaip Portugalijoje neliks nė vieno kataliko. Praslinko dvidešimties metų. Žymiausi portugalų bėdieviai ne tik tai kad patys pamatė, jog klydo savo pranašavimuose, bet ir patys pamainė savo įsitikinimus. Garsus portugalų poetas Guerra Junquero, kuris pirmiau rašė keiksmus prieš tikėjimą ir Bažnyčią, šandie patysai sugrįžo atgal į tą patį katalikų tikėjimą. Jisai ne vienas. Daugelis universiteto profesorių ir aukštesniųjų mokyklų mokytojų sugrįžo ir grįžta atgal. Šitas judėjimas taip išsiplėtė po visą šalį, kad dabar jau toki atsitikimai nedaro jokio įspūdžio; tai kasdienio gyvenimo apsidreikimai. Savo profesorius pasekė studentai. Šeši šimtai Koimbros universiteto studentų susispietė į krikščionių demokratų draugiją. Jie eina prie didelių sumanymų vykinimo. Pirmiausia nori įsteigti savo katalikišką universitetą. Juos remia krikščionys demokratai, kurie jau pirmiau buvo atidarę daugelį aukštesniųjų mokyklų. Tokiu būdu jie sudarys visą tinklą katalikiškų mokyklų ištisioje valstybėje. Aišku, katalikai eina prie vieno tikslo — išauginti savą katalikišką stiprią inteligentią ir paimti valstybinį vairą į savo rankas, nes dabar katalikišką Portugaliją valdo žmonės be tikėjimo, katalikų mirtini priešai.

AIRIJA. — Pereitą savaitę Dubline įvyko šv. Vincento a Paulo draugijos kuopų pirminkų suvažiavimas. Tai buvo skaitlingas susirinkimas, kuriame dalyvavo 235 atstovai; reiškia tiek kuopų yra visame krašte. Šv. Vincento draugijos darbuotė yra plačiai išsiplėtusi po visą Airiją ir nuolatos auga. Galima suprasti kiek daug gero gali padaryti tokia didelė draugija labdarybės tikslams. Airija daug suvargo po karo ir todėl tokios draugijos veikimas jai yra vienintelė išeitis. Ir tasai darbas jiems kuo geriausia sekasi.

SUV. AMERIKOS VALSTYBĖS. — New

Yorko mieste Paulistai davė pradinių ir aukštesniųjų mokyklų mokytojams trijų dienų rekolekijas šv. Pauliaus bažnyčioje. Klausytojų tarpe buvo daugelis ir nekatalikų. Pasibaigus rekolekcijoms sekmadienyje buvo dalinama šv. Komunija. Pasirodo, kad dalyvių buta 1,500 asmenų. Po pamaldų Majestic viešbutyje dalyviai turėjo pusryčius, kurių metu pasakyta daugelis gražių prakalbų.

— Virginia valstybė yra labai apleista tikybinė dirva. Čia katalikų ne daugiausia, bet ir tie patys mažai aprupinti. Savų mokyklų turi labai mažai. Todėl nestebėtina, kad vaikai turi mažai tikybinio išsilavinimo. Kad nors koku būdu pataisyti šitoji padėtis vietiniai Virginia kunigai suruošė vasarines mokyklas. Bet nebuvo užtektinai mokytojų. Sesers vienuolės paprastai vasaros metu turi savo pamokas universitetuose. Negalėdami gauti užtektinai seserų mokytojų, kunigai kreipėsi į New Yorko viešųjų mokyklų katalikes mokytojas. Didžiausiam visų nusistebėjimui suvirš šimtas tokių mokytojų apsiėmė vykti į Virginia kaimus mokyti katalikus vaikus tikybos vieton, kad važiuoti į Naujosios Anglijos arba Kanados vasarnamius. Šitų mokytojų pasišventimo dėka buvo galima pasiekti praktinius tikslus: atidarytos Virginijoje vasarinės mokyklos, kurias lanko ne tik katalikų tėvų vaikai, bet daugelis ir protestantų. Galima tikėtis, kad Dievas užmokės toms geroms širdims už jų tikrai katalikišką pasielgimą.

— Chicago miesto laikraščių korespondentai paduoda sekančias Eucharistinio Kongreso dalyvių skaitlines: priimti šv. Tėvo delegatą Kardinalą Bonzano dalyvavo 250,000 žmonių; jo pagerbime 25,000; ėjusių prie Sakramentų — 1,500,000; kongreso atidaryme — 25,000; šventoje valandoje — 750,000; vaikų dienoje — 507,000; moterų dienoje — 225,000; vyrų vakare — 200,000; aukštųjų mokyklų dienoje — 185,000; užbaigime — 800,000; parodoje — 1,250,000; maldininkų katėdroje — 1,000,000; tautiniuose susirinkimuose — 100,000; viso gero 8,317,000 dalyvių Eucharistiniame Kongrese. Dvasininkų tarpe buvo: — 12 kardinolų;

57 arkivyskupai; 265 vyskupai; 17 abatu; 3 apaštaliniai delegatai; 800 prelatu ir 5000 kunigu.

SUV. AMERIKOS VALSTYBES. — Penki tukstanciai protestonu, kurie atsilanke į pamaldas People's Parke, Pawtucket, R. I.; buvo pakviesti melstis už persekiojamus katalikus Meksikoje. Pakvietimą padarė pastorius Arturas J. Watson, Šv. Luko Episkopalu bažnyčios klebonas.

Jis nupiešė apverktiną milijonų Meksikos kataliku padėtį. Jie neturi pamaldų, nes del valdžios neteisėtų ir neteisingų reikalavimų vyskupai priversti buvo įsakyti kunigams susilaikyti nuo pamaldų. Todel pastorius pakvietė, "paaukoti maldas už persekiojamus krikščionis į pietus nuo musų".

Kartu jis išreiškė pasibaisėjimą ir nuostabą, kad šiuose apšvietos ir laisvės laikuose kokia nors tauta, turinti republikoninę valdžios sistemą, galėtų neigti 10,000,000 ar net daugiau savo piliečių garbinti Dievą liuosai ir kad turėtų tiek nahališkumo varžyti kitų sąžinės reikalus.

MEKSIKA. — Meksikos Episkopatas atsako protestantams pryčeriams. Pažymi, jog skaudu matyti amerikonus intelektualus, parsiduodančius Calles valdžiai tikslu užslėpti teisybę ir klaidinti S. Valstybių spaudą ir gyventojus.

— Kilus Katalikų Bažnyčios persekiojimams Meksikoj, burs amerikoniškų metodistų protestantų pryčerių ir pasaulinių, viso 32 žmogų, išvyko Meksikon "iširti", kaip daug ten Katalikų Bažnyčia persekiojama ir kaip daug krikščionybė spaudžiama.

Nuvykusiai tai ypatingai "misijai" Calles valdžia davė laisvės vesti tyrinėjimus, kaip jai tinkamiausia. "Misija" pirmiausia ilgoką laiką konferavo su pačiu Calles. Paskiau klausinėjo įžymiųjų katalikų, organizuoto darbo vadų ir daugelio ministerių ir valdininkų.

Pryčerių raportas. Ir štai rezultate, pryčeriai pasivadinę "gerosios valios misija", paskelbė raportą, kurs neatatinka teisybei. Apjuodino katalikų kunigiją ir pažymėjo, kad šiandie Meksiko nesama jokių religinių persekiojimų. Gi pati Calles valdžia esanti "daug stipri."

Pryčerių "misija" ragina Meksikos gyven-

tojus pirmoje vietoje buti ištikimais valdžiai ir tik paskui savo bažnyčioms. Calles valdžia turinti švietimo ir socialės reformų programą, kuri turėtų but gyventojų remtina.

Episkopatas atsako. Meksikos Katalikų Bažnyčios episkopatas energingai atsakė į tą ypatingos "misijos" ypatingiausią raportą. Pareiškė, kad didelė didžiama Meksikos gyventojų toli gražu nėra simpatijoje su Meksikos valdžia.

Episkopatas pažymi, kad tik aklas gali nematyti religinių persekiojimų Meksikoj. S. Valstybių prezidentas Coolidge yra nesenai nusakęs, kad kuri valdžia persekioja religiją, tokia valdžia pati sau duobę kasa.

Episkopatas pripažįsta, kad Meksikai reikalingas švietimas ir socialės reformos. Deja, toms reformoms visuomet stato kliučių pati valdžia.

Ištikimybė valdžiai. Kas link ištikimybės valdžiai episkopatas sako:

"Mes netikime, kad S. Valstybėse nuo savo piliečių būtų reikalaujama didesnės ištikimybės valdžiai arba valstybei, negu Dievui Gi tie vizitoriai to reikalauja.

"Bėgalo yra skaudu matyti, atvykusius Meksikon amerikonus intelektualus ir čia taip pažeminančiai parsidavus Meksikos valdžiai tikslu užslėpti teisybę ir klaidinti S. Valstybių spaudą ir gyventojus."

Episkopatas pabaigoj pažymi, kad Katalikų Bažnyčia Meksikoj visuomet pasirengus su valdžia padaryti sutarimą, kurs tečiau neturėtų but priešingas laisvei ir sąžinei.

PRANCUZIJA. — Švento Martino bažnyčioje Boubaix'e įvyko nepaprastos iškilmės. Šios parapijos tikintieji darė Dievui dėkavonų už pašaukimą aštuonių jos vaikų į kunigybę per vienus metus.

Tie aštuoni, naujai įšventinti kunigai buvo visi susirinkę ir sykiu laikė mišias prie aštuonių altorių, tam tyčia parengtų.

Priešakinuose suoluose sėdėjo keli jauni vaikinai, klierikai, kurie eina mokslą seminarijose ir savo laikų išsvės kunigais.

NEW YORK. — Keletas šimtų Amerikos maldininkų rugsėjo 9 d. iš čia išvyks Europon aplankyti Assižių — Šv. Pranciškaus 700 metų mirimo sukaktuvėmis.

Lietuvos Žinios

Valstybės lėšų taupymas pradedamas nuo 140,000 išlaidų padidinimo. P. Sleževičius, tapęs Teisingumo ministru, savo darbuotę pradėjo etatų padidiniu.

Finansų ir Biudžeto Komisija vakar svarstė šį etatų padidinimą. Dr. Stepanavičiaus siūlymai nedidinti paskubomis taip didelėmis porcijomis etatų, buvo didesnėje dalyje atmesti.

Blagi žemkenčiai. Garždų (Kret. ap.) apylinkėj žemkenčiai prasti ir ukininkai galvoja kas bus, jei ir vasarą neužderėsia, kuriam esą per daug lietaus. Todėl apie gerą derlių galvoti daug netenka.

Seimas. Vyriausybei atstačius daug patyrusių specialistų valdininkų už tai, kad jie nėra socialistai, krikščionys demokratai davė Seime vyriausybei paklausimą. Vyriausybė nepasiaiškino ir Seimo dauguma paklausimą atmetė.

— Ukininkų Sąjunga davė vyriausybei paklausimą, kodėl atidaromos Kaune skerdyklos, nepaisant to, kad per tai bus užkirta Lietuvos mėsa rinkta užsienyje. Vyriausybė nepasiaiškino ir Seimo dauguma paklausimą atmetė.

— Tautininkai ir Ukin. Partija davė vyriausybei paklausimą dėl finansų politikos: kaip manoma įvesti žadėtas taupumas nekeičiant biudžeto? Kodėl ir kaip įvedamas nežadėtas tabako monopolis? Kaip mano vyriausybė palengvinti mokesnių našta? Kokiomis sąlygomis bus paimta iš užsienio paskola? Jei iš paskolos bus taisomi keliai, tai kaip mano vyriausybė pinigus atsiimti paskolai atmokėti? Ar nepramato vyriausybė, kad Lietuvoje per daug bankų, ar lauks, kol jų silpnieji subankrutys? Ar turi vyriausybė kokį nors planą Lietuvos finansams pataisyti ir kokį?

Butų sekvestras miestuose panaikinamas nuo sausio 7 d. 1927 m.

— Žydų frakcija įneša į Seimą sumanymą pakeisti švenčių įstatymą, kad būtų jiems galima sėkmadieniais pirkliauti. Lietuviams pirkliausi bus tai apsunkinimas.

— Kaune buvo pasklidę gandai, kad vyriausybė veda slaptas derybas Dancige su Pilsūdskio atstovais. Seime vyriausybė pasakė, kad tai netiesa.

— Seimo pirmininkas Staugaitis nestabdė

savųjų liaudininkų, kuomet jie neleistiniais žodžiais kolioja katalikų atstovus.

— Sumanymas atimti kunigams algas, atmestas 36 balsais prieš 35, šešioms susilaikius.

Vyriausybė. Žemės banko direktorius, geriausias Lietuvoje bankinių reikalų žinovas, p. Radušis atleidžiamas, nes katalikas. Į jo vietą skiriamas liaudininkas Račkauskas.

— Ministerių pirmininkas Sleževičius pareiškė, kad į valstybės tarnybą bus priimti žydai lygiai, kaip ir lietuviai.

— Vyriausiojo Tribunolo ir Panevėžio apygardos teismo narių skaičius padidintas. Ponas Sleževičius nusiskundžia, kad žadėtojo taupumas neįvykdyti.

— Švietimo ministerija leido mokytojauti 50 žydų, neturintiems mokytojų cenzo (nemokšoms).

— Klaipėdos gubernatoriui p. Žiliui patarta atsistatdyinti. Jo vietą žada užimti liaudininkas Žalkauskas.

Kauno miestas gavo paskolą. Atmokėti turės 1.200.000 dolerių, o į rankas kanalizacijos darbams tegaus pusę to. Paskola atseis miestui 25 nuoš.; ir jos pinigais reikalingieji darbai nebus baigti ir per pusę. Tad ir pajamų nebus iš kur skolai atmokėti. Vyriausybė turėsianti paskolos atmokėjimą užtikrinti. Jeigu vyriausybė sutiks paskolą užtikrinti, tai Lietuvai susidarys sunkaus nuostolio apie 6 milijonus litų; daugiau negu Kauno miesto metinė apyvarta.

Nušautas jaunas vagis. Mariampolė į Mliauskų n. P. Armino g. naktį iš 9 į 10 liepos per langą įsibrovė vagis. Tenai gyvenęs policijos virš. padėjėjas, pabudęs iš miego stvėrėsi revolverio ir paleido į vagį du šuviu, nuo kurių nabagas krito negyvas. Pasirodė, kad tai esąs Abraičiukas iš Kalkinyčios 20 metų. Čia pat rastas apsiaustas su 65 litais ir p. Urbono pasas, gyv. pas p. Kripaitį. Pasirodė, kad vagis suspėjo tą patį naktį apkraustyti bėmiegančių. Daiktai gražinti savininkui. Abraičiuko kunas nugalbentas į apkr. ligoninę.

Jis buvo našlaičiukas, gyv. pas savo neturtinę tetą; mįeste nuo seno neturėjo gero vardo. Vargas, tamsa, negavus dorą tikybinio išauklėjimo, dar vieną jauną gyvybę nužudė.

MUSŲ DARBAI

Kaip matyti plačioji iletuvių katalikų visuomenė visoje Amerikoje interesuojasi lietuviškąja bernaičiams kolegija. Bet apie tos kolegijos stovį gal nedaug težino.

Ištikrųjų kolegija jau yra, tik mažutė. Ji mažutė ir savo namu, ir mokinių ir mokytojų skaičiumi.

Mokinių atsirastų daug daugiau, bet jų nėra kur padėti. Tai gi pasitenkinama tuo, kas turima ir kas galima.

Marijonų Vienuolija visomis jėgomis mažina savo skolas, kad paskui jų da daugiau pasidarytų, statydama kolegijos namą.

To namo pastatymas taip greit įvyks, kaip greit Marijonams pasiseks sumažinti skolas. O jų mažinimas ir nelengvas.

Šimet trys mūsų vienuolijos nariai važiuoja Romon siekti aukštesnę mokslo, platesnę išsilavinimo, kad vėliaus galėtų sėkmingai darbuotis kiekvienas sau tinkamoje dirvoje.

Kitą metų šiuos tris seks visas burys kitų mūsų narių, parengtų tenai mokyti. Tai gi auklėjimo išlaidos nesumažės, bet padaugės; todėl ir skolų mažinimas negalės būti gana sparčiai ir kolegijos namo statymas taip pat gali užsistėti.

Bet mūsų Remėjai dar gyvuoja. Jie kruta, dirba. Yra vilties, kad jų pasidarbavimas pagreitins namo pastatymą.

Kaip tai būtų gera, kad tai įvyktų kaip galima greičiau! Kiek jaunuolių, kurie dabar norėtų naudotis mūsų kolegija, galėtų ja ištikrųjų pasinaudoti ir tapti tinkamais darbininkais lietuvių katalikų visuomenėje.

Gi dabar viskas velkasi pamaži. Vienok esame pilni vilties, kad viskas pasiseks.

Redakcijos atsakymai.

Aug. Skl-iui, Athol, Mass. Kas įsirašo amžinu nariu į Kolegijos remėjus, tam "Laivas" ant visados eina veltui, jokių naujų mokesnių jis neturi priedermės mokėti.

F. Kun-tui, Shenandoah, Pa. Ne už tuos, kurie užsirašo "Laivą", "Draugą", ar šiaip remia katalikų spaudą yra laikomos Mišios, bet už tuos, kurie įsirašo nariais į Marijonų

Vienuolijos Remėjų Draugiją ir gelbsti greičiau įsteigti Bernaičių Kolegiją. Už tuos remėjus gyvus yra laikomos kasmet dvejtos mišios ir už kiekvieną mirusį narį laikomos dvejtos šv. Mišios.

AUKOTOJAI IR REMĖJAI.

Radzevičienė P. Newark, N. J.	3.00
J. Dautarienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Ramoška, Baltimore, Md.	1.00
B. Naujokienė, Chicago, Ill.	5.00
E. Jakonienė, Chester, Pa.	3.00
A. Milerienė, Chester, Pa.	3.00
J. Šefeltaitė, Chester, Pa.	3.00
O. Babelienė, Chester, Pa.	3.00
S. Agentas, Elizabeth, N. J.	3.00
P. Radzevičienė, Newark, N. J.	3.00
A. Chizevsky, Chicago, Ill.	3.00
V. Baltriunienė, Brooklyn, N. Y.	\$3.00
Pr. Ražinckienė, Brooklyn, N. Y.	3.00
A. Bartkunas, Chicago, Ill.	3.00
O. Minkevičienė, Chicago, Ill.	3.00
P. Pileckienė, Montello, Mass.	3.00
E. Kašetienė, New York, N. Y.	3.00
P-nai Marčelioniai iš S. Boston, Mass. ..	6.00
A. Trakinis, Broekton, Mass.	3.00
K. Aitutis, Rocford, Ill.	3.00
A. Šalaševičia, Montreal, Canada	3.00
P. Kelpšaitė, Bridgeport, Conn.	3.00
A. Janušas, Chicago, Ill.	3.00
J. Dimšas, Chicago, Ill.	3.00
P. Gritėnas, Chicago, Ill.	3.00
J. Poškienė, Phila, Pa.	3.00
A. Vardauskas, Chicago, Ill.	1.00
S. Žiogiutė, Chicago, Ill.	1.00
D. Žiogienė, Chicago, Ill.	1.00
N. Kriniekienė, Chicago, Ill.	1.00
K. Naugžemis, Chicago, Ill.	1.00
B. Naugžemienė, Chicago, Ill.	1.00
V. Petrauskas, Chicago, Ill.	1.00
M. Balčienė, Chicago, Ill.	1.00
A. Balčius, Chicago, Ill.	1.00
P. Žogiukas, Chicago, Ill.	1.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodel kunigai kalédoja? Ar nuo Dievo yra prisakyta, kad kunigai lankyti savo parapijonus?

J. N. iš Chicago, III.

ATSAKYMAS. — Išganytojas, siudamas savo mokinius į pasaulį Evangelijos skelbtų, duoda jiems šitokius įsakymus: “Į kurį nors miestą ar sodžių įeiti, pasiklauskite, kas jame vertas, ir pasilikite tenai, kolei neišeisite. Įeidami gi į namus pasveikinkite juos sakydami: Ramybė teesie šitiems namams. Ir jei tie namai bus verti, jūsų ramybė ateis ant jų; jeigu gi nebuns verti, jūsų ramybė sugrįš pas jus. Jei kas nors jūsų nepriimtų ir neklausytų jūsų žodžių, išeidami laukan iš namų, ar iš miesto, nukratykite dulkes nuo savo kojų. Ištikrųjų, sakau jums, lengviau bus teismo dieną Sodomiečių ir Gomoriečių šaliai, kaip tam miestui. Štai aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų.” (Mat. 10, 11-16). Iš šitų žodžių yra aiškus Kristaus tarnams įsakymas lankyti savo avidę ir iš jos turto misti, nes anot paties Išganytojo žodžių: “Darbininkas vertas savo valgio” (Mat. 10, 10).

KLAUSIMAS. Delko kunigas klauso neteisingų liežuvių?

ATSAKYMAS. — Kadangi ant liežuvio neparašyta, ar jis teisingas, ar neteisingas, tai kunigas iškalno negali žinoti, ar to liežuvio kalba bus teisinga, ar neteisinga. Todėl jam ir tenka klausyti teisingų ir neteisingų liežuvių.

Kunigas, išklauses liežuvio kalbos, nevisuomet tuojaus gali spręsti, ar ji teisin-

ga, ar neteisinga.

Kartais kaip koks liežuvis taip moka gerai nupasakoti dalyką, kad ir neteisingai, kad kunigui sunku abejoti, kad jis neteisybę kalbėtų; taip kartais kunigas buva suklaidintas ir “klausos neteisingų liežuvių” be savo kaltės, nors kaip kas jį už tai kaltina.

Galutinai, žmonės ne vienodai žiuri į teisybę. Vienam tas pats dalykas išrodo teisingas, o kitam neteisingas. Iš to ir pasidaro, kad vienam tas pats liežuvis yra teisingas, kitam neteisingas.

Geriausias daiktas viskas gerai daryti dėl Dievo, Jo garbės ir savo sielos išganymo, o kuo žmonės už tai atsilygins, ką jų liežuviai skelbs, tai tas yra menkiekis. Jie nei gali duoti dangų, nei jo atimti.

KLAUSIMAS. — Pas mus prie kelių dirba ispanai katalikai. Jie išrodo labai pamaldus. Dažnai eina prie Komunijos, bet pėtnyčioje valgo mėsą. Kaip tai paaiškinti? *“Laivo” Skaitytojas.*

ATSAKYMAS. — Pasninkas yra Bažnyčios teise tvarkomas. Reiškia tokį paliuosavimą nuo pasninko šv. Tėvas yra suteikęs ispanų tautai už tai, kad jie per 700 metų didele drąsa ir pasiryžimu kovoję Katalikų Bažnyčios priešus ir savo krašto vergėjus — magometonus. Todėl ispanai, sulig Bažnyčios leidimu, gali valgyti mėsą ir pėtnyčioje.

KLAUSIMAS. — Ar gera yra gailėtis, jeigu žmogus eina išpažinties, kad savo gyvenimą pataisyti? ir ar gera, jei

žmogus priima išpažintį kaip bausmę už nuodėmes?

Vargšas.

ATSAKYMAS. — Jeigu žmogus eina išpažinties, kad savo gyvenimą pataisyti ir gailisi blogai padaręs, jo išpažintis ir gailstis yra gera. 2) Išpažintį imti kaip bausmę už nuodėmes yra klaidin-

ga. Tiesa, yra žmonių, kuriems eiti išpažinties yra didelis vargas. Jeigu jie taip savo širdyje jaučia ir visgi, save prisi- versdami, eina išpažinties ir nori ją gerai atlikti, jie gali aukoti tą patiriamą širdyje nemalonumą kaip atpildą už savo nuodėmes. Be abejo, tokia intencija pas Dievą nenueis veltui.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.